

Κυρίες, Κύριοι,
Καλημέρα σας

Καταρχήν θέλω να ευχαριστήσω τη ΣΗΔΗΚΕΚ-ΠΕΟ για την τιμητική πρόσκληση να μιλήσω στην σημερινή ημερίδα.

Σίγουρα κάποιες απόψεις που θα ακουστούν σήμερα μπορεί να είναι εκ διαμέτρου αντίθετες μπορεί και κάποιες άλλες να συμπίπτουν. Θα πρέπει όμως να ληφθούν όλες σοβαρά υπόψη ούτως ώστε να καταλήξετε σε μια σωστή και ισορροπημένη θέση για τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Κύπρο.

Υπηρέτησα για πέντε χρόνια την Τοπική Αυτοδιοίκηση από τη θέση του Κοινοτάρχη, είχα την χαρά να πρωταγωνιστήσω στην μετεξέλιξη της κοινότητας Ύψωνα σε Δήμο και τώρα βρίσκομαι στη θέση του Δημάρχου Ύψωνα. Όλα αυτά τα χρόνια αποκόμισα πολλές εμπειρίες και γνώσεις που να μου επιτρέπουν να εκφράσω σωστά και τεκμηριωμένα απόψεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Κύπρο.

Όταν ζήτησα από το τότε Κοινοτικό Συμβούλιο Ύψωνα να πάρει την απόφαση της μετεξέλιξης σε Δήμο είχα στο μυαλό μου την γενική μετεξέλιξη των κοινοτήτων στην Κύπρο σε μεγαλύτερους όμορους σχηματισμούς ή σε αυτόνομους Δήμους, μετεξελίξεις οι οποίες δεν θα πρέπει να φέρουν έλλειμμα δημοκρατίας ή

αυτοδιοίκησης αλλά θα ενδυναμώσουν τον κοινωνικό και δημοκρατικό χαρακτήρα των τοπικών αρχών.

Στο ερώτημα σας εάν είναι αναγκαιότητα ή αυτοσκοπός η μεταρρύθμιση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση θα μου επιτρέψετε να προσθέσω και κάτι ακόμα.

Τι μας οδήγησε στο να φτάσουμε σε αυτό το ερώτημα. Σίγουρα εάν οι δήμοι στην Κύπρο δεν είχαν οικονομικά προβλήματα δεν θα είμαστε σήμερα εδώ για να συζητούμε τρόπους για αλλαγές στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Γιατί φτάσαμε όμως εδώ; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε πρώτα και μετά να πάμε να δούμε τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες πρέπει να κάνουμε, γιατί είναι παραδεκτό σε όλους ότι πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις.

Σε αυτό το κράτος μέχρι σήμερα μας απασχολούσε το εφήμερο και όχι το μέλλον, έγνοια μας ήταν να περνούμε καλά τώρα που είμαστε εμείς στην εξουσία και άσε τους άλλους που θα έρθουν να βρουν τρόπους να περάσουν και αυτοί καλά.

Ήταν φυσικό ότι αυτή η θεώρηση των πραγμάτων δεν θα άντεχε για πολύ.

Όλοι έχουμε ευθύνη για την σημερινή κατάσταση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, Δήμαρχοι και Δημοτικά Συμβούλια, Συντεχνίες, η Βουλή αλλά και το ίδιο το κράτος.

Τα τελευταία χρόνια έγινε ενορχηστρωμένη προσπάθεια αυτή η ευθύνη να μεταβιβαστεί εξ ολοκλήρου στους Δήμους και στους Δημάρχους. Ίσως οι τοπικές αρχές να ευθύνονται λιγότερο.

Είναι λοιπόν αναγκαίο να μεταρρυθμίσουμε την τοπική αυτοδιοίκηση στην Κύπρο. Οι αλλαγές οι οποίες θα επιφέρουμε στους Δήμους και στις Κοινότητες δεν θα πρέπει να είναι πρόσκαιρες και με ημερομηνία λήξεως αλλά ούτε και βεβιασμένες.

Μόλις πριν λίγες μέρες ο πρόεδρος της επιτροπής θεσμών της κεντρικής ένωσης δήμων της Ελλάδας δήλωσε σε ημερίδα που διοργάνωσε ο δήμος Λάρνακας ότι το πρόγραμμα «Καλλικράτης» σχεδιάστηκε βιαστικά, χωρίς τον απαιτούμενο χρόνο για καλό σχεδιασμό και διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τις τοπικές κοινωνίες. Η συνένωση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης έγινε χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, αν και απέτυχε σε αρκετές περιπτώσεις να δημιουργήσει λειτουργικούς νέους δήμους.

Ελπίζω στην Κύπρο να μην πάθουμε τα ίδια με την Ελλάδα κάνοντας τα ίδια λάθη.

Έχει περάσει στην κοινή γνώμη ότι με την μείωση των Δήμων λύνεται το πρόβλημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Κύπρο. Άραγε το πρόβλημα είναι οι αριθμοί των Δήμων; Το πρόβλημα είναι ο τρόπος λειτουργίας των Δήμων και όχι πόσοι θα είναι τελικά οι Δήμοι στη Κύπρο.

Πριν αναφερθώ σε λάθη που έγιναν στο παρελθόν και τα οποία θα πρέπει να αποφύγουμε στο μέλλον, να μου επιτρέψετε να σας διαβάσω τον ορισμό που παραθέτει η έγκριτη διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια «Βικιπέδια» για το τι είναι Δήμος.

Δήμος ονομάζεται μία οντότητα της Δημόσιας διοίκησης, η οποία στα περισσότερα κράτη αποτελεί τη βασική αυτοδιοικητική μονάδα και κατά κανόνα περιλαμβάνει μια πόλη ή κωμόπολη και τα γύρω χωριά της. Δεν είναι πάντως σπάνιο φαινόμενο να περιλαμβάνει μόνο κάποια συνοικία μιας μεγαλούπολης, ή και αντίθετα μόνο χωριά μιας απομονωμένης ορεινής περιοχής ή ενός νησιού.

Αυτά εφαρμόζουμε κυρίες και κύριοι στην χώρα μας και αυτά θα πρέπει να βελτιώσουμε. Σε αυτά βασίζεται η ύπαρξη κοινωνικού κράτους και ο σεβασμός προς το δημότη.

Μια σημαντική βελτίωση στην οποία πρέπει να στοχεύσουμε είναι στις αλλαγές της νομοθεσίας.

Αλλαγές οι οποίες θα δώσουν περισσότερη αυτονομία και κατ' επέκταση περισσότερη δύναμη στους Δήμους και όχι να τους αφαιρούμε εξουσία όπως ουσιαστικά γίνεται με το νόμο για τους προϋπολογισμούς που μόλις πριν 1 ½ μήνα ψήφισε η Βουλή.

Επειδή ο χρόνος μας είναι περιορισμένος θα αναφερθώ μόνο σε δύο τρία αναχρονιστικά νομοθετήματα ή διοικητικές πράξεις που στέρησαν στους Δήμους δεκάδες χιλιάδες ευρώ.

ΠΡΩΤΟΝ:

Ενώ στην περίπτωση κατάθεσης πολεοδομικής άδειας το τμήμα πολεοδομίας προεισπράττει τα τέλη ή δικαιώματα αυτό δεν συμβαίνει με τις οικοδομικές άδειες. Αποτέλεσμα αυτού αυτή τη στιγμή να εκκρεμούν προς είσπραξη από Δήμους δεκάδες χιλιάδες ευρώ.

Στερούνται οι Δήμοι άμεσης ρευστότητας, χάνονται τόκοι και έχουν σπαταληθεί πολλές εργατοώρες για τον έλεγχο όλων αυτών των φακέλων. Θα μπορούσε αυτό να ρυθμιστεί με το νόμο.

Μιας και είμαστε στις οικοδομικές άδειες θα εισηγηθώ την δημιουργία από το κεντρικό κράτος μιας βάσης G.I.S. στην οποία θα υποχρεώνονται όλες οι υπηρεσίες να παρέχουν τα δικά τους δεδομένα ούτως ώστε να έχουν πρόσβαση οι Τοπικές Αρχές. Ήδη το τμήμα κτηματολογίου χρησιμοποιεί ένα τέτοιο σύστημα. Δεν θα

χρειάζεται οι φάκελοι οικοδομής να ταξιδεύουν από υπηρεσία σε υπηρεσία για να εκφραστούν οι απόψεις των τμημάτων. Με αυτό τον τρόπο θα εξοικονομήσουμε χρόνο και χρήμα. Με αυτό τον τρόπο θα κερδηθεί το στοίχημα που βάζει κάθε νέος υπουργός εσωτερικών για ελαχιστοποίηση του χρόνου έκδοσης άδειας οικοδομής.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ:

Οι Δήμοι εισπράττουν τέλος καθαριότητας το οποίο είναι ανταποδοτικό και μάλιστα στην νομοθεσία υπάρχει ανώτατο όριο αλλά και ανώτατο ποσό ετήσιας αύξησης. Απαράδεκτο. Πέρασε ο καιρός που τα νοικοκυριά στην Κύπρο έβγαζαν λίγα σκύβαλα και δεν έκαναν ανακύκλωση.

Η κοινωνία μας έγινε πιο απαιτητική. Δεν περιοριζόμαστε ως τοπικές αρχές μόνο στην υπηρεσία περισυλλογής σκυβάλων, αλλά η περισυλλογή κλαδεμάτων, μεγάλων αντικειμένων ή οτιδήποτε άλλο αφήνουν οι πολίτες στα πεζοδρόμια ή ανοικτούς χώρους είναι καθημερινό φαινόμενο. Το σκούπισμα με σάρωθρο ή άλλα μηχανήματα είναι απαιτήσεις των καιρών.

Και εδώ απαιτείτε ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας και θα πάω ακόμα ένα βήμα πιο μπροστά. Δεν θα μείνω στην συμπλεγματοποίηση υπηρεσιών αλλά θα τολμήσω να προτείνω την δημιουργία διαδημοτικής εταιρείας στα πρότυπα των συμβουλίων υδατοπρομήθειας για την γενική καθαριότητα των πόλεων μας.

Επειδή σίγουρα αυτό το θέμα καίει πολύ τους Δήμους θα μου επιτρέψετε να μπω λίγο στην λεπτομέρεια.

Μεγάλο μέρος από το κόστος της Δημοτικής υπηρεσίας αφορά το Τμήμα καθαριότητας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο δικός μου δήμος έχει κόστος περισυλλογής των σκυβάλων μόλις €1,89 το νοικοκυριό τον μήνα ενώ σε πολλούς δήμους αυτό το ποσό είναι υπερδιπλάσιο και αυτό γιατί στο Δήμο Ύψωνα η περισυλλογή γίνεται από ιδιωτικά συνεργεία.

Την στιγμή που ένας ιδιώτης έχει κέρδος και μάλιστα ρισκάρει σε μεγάλες επενδύσεις γιατί να μην τολμήσουμε οι Δήμοι να δημιουργήσουμε εταιρεία στα πρότυπα όπως ανάφερα και πιο πριν, των συμβουλιών υδατοπρομήθειας, χρησιμοποιώντας τον υφιστάμενο στόλο και προσωπικό.

Σίγουρα θα πρέπει να προηγηθεί τεχνοοικονομική μελέτη για το τι θα χρειάζεται αυτή η εταιρεία για να δουλέψει.

ΤΡΙΤΟΝ:

Ακόμα μια περίπτωση στέρησης εσόδων ή υπερπληρωμής από τους δήμους είναι η περίπτωση του οδικού φωτισμού.

Οι Δήμοι πληρώνουν υπέρογκα ποσά για την κατανάλωση ρεύματος αλλά και για την συντήρηση του

οδικού φωτισμού. Το μονοπωλιακό καθεστώς της ΑΗΚ επιτρέπει την τιμολόγηση για συντήρηση και τοποθέτηση λαμπτήρων σε ψηλές τιμές.

Δεν θα εξετάσω το κεφάλαιο για το ποιος πρέπει να πληρώσει την κατανάλωση για τον οδικό φωτισμό.

Σε μια πρόσφατη μελέτη την οποία διενήργησε ο Δήμος Ύψωνα μαζί με το Δήμο Λεμεσού προέκυψε ότι η αντικατάσταση των σημερινών λαμπτήρων με λαμπτήρες τύπου LED θα αφήσει στα ταμεία των Δήμων ένα ποσό της τάξης του 60% από το ποσό που πληρώνουμε σήμερα για οδικό φωτισμό.

Συναθροίζοντας όλα τα πιο πάνω, το ποσό εξοικονόμησης στον προϋπολογισμό των Δήμων με μόνο αυτές τις τρεις ενέργειες ξεπερνά το 10%.

Δεν είναι οι μόνες ενέργειες οι οποίες πρέπει να γίνουν και τις οποίες ανάφερα πολύ περιληπτικά, βελτιώσεις χρειάζονται σε πολλούς τομείς σε όλους τους Δήμους.

Πέρα από τις αλλαγές στο βασικό κορμό του περί Δήμων Νόμου αλλά και σε άλλους νόμους που επηρεάζουν την λειτουργία των Δήμων θα πρέπει να γίνουν και βαθιές τομές στην ίδια την Δημοτική μηχανή.

Μια επιχείρηση για να μπορεί να εργάζεται και να μην είναι τουλάχιστον ζημιογόνα δεν θα πρέπει το κόστος

διοίκησης της να ξεπερνά το 20-25% του κύκλου εργασιών της.

Αυτό δεν θα πρέπει να διαφέρει ούτε και στους Δήμους εάν θέλουμε οι Δήμοι στην Κύπρο να είναι βιώσιμοι. Για να το πετύχουμε αυτό θα πρέπει να κάνουμε αποφασιστικά βήματα.

Ίσως το πιο σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι δήμοι και οι κοινότητες στην Κύπρο κάνοντας πιο οξύ το ήδη οικονομικό πρόβλημα είναι το εργατικό κόστος.

Πριν όμως προχωρήσω στην εισήγηση μου για τα αποφασιστικά βήματα που πρέπει να γίνουν, Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά γύρω από τις εργασιακές σχέσεις που επικρατούν στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Πρέπει νομίζω να υπάρξει εκατέρωθεν παραδοχή πως βρίσκονται σε εξαιρετικά επίπεδα. Για χρόνια λειτουργεί ο θεσμός των συλλογικών συμβάσεων και οι εργασιακές εκτροπές είναι ελάχιστες έως μηδαμινές. Αυτό θα πρέπει να διαφυλαχτεί ως κόρη οφθαλμού.

Η πολύχρονη αυτή σχέση έχει δημιουργήσει ένα κλίμα θετικό που πάνω ακριβώς σε αυτό θα σταθώ για να κάνω κάποιες επισημάνσεις χωρίς να αισθάνομαι πως θα παρεξηγηθώ ότι κάνω κατάχρηση της φιλοξενίας σας .

Αγαπητοί φίλοι, διερχόμαστε ιδιαίτερα δύσκολους καιρούς για αυτό θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε μπροστά με τομές που ενδεχομένως να είναι και επώδυνες, δεν ισχυρίζομαι πως θα πρέπει να μπούμε στην λογική του όλα στο τραπέζι αλλά ασφαλέστατα και θα πρέπει να επικεντρωθούμε σε κάποια ζητήματα που χρειάζονται επανεκτίμηση.

Αν θα αξιολογούσα κατά προτεραιότητα κάποια θέματα θα έλεγα πως θα πρέπει να μπούμε σε ένα διάλογο για τις κλίμακες των υπαλλήλων.

Με τον τρόπο που εφαρμόζονται σήμερα πιστεύω πως έχει κλείσει ο κύκλος τους! Από όποια σκοπιά και να το δούμε η λογική και η φιλοσοφία στην οποία στηρίχτηκαν όχι μόνο έχουν καταρρεύσει αλλά έχουν φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα.

Ούτε την παραγωγικότητα βοήθησαν αλλά ούτε και τα οικονομικά των δήμων βελτίωσαν. Μεγάλος αριθμός υπαλλήλων βρίσκονται σε πολύ ψηλές κλίμακες ενώ είχαν ξεκινήσει χαμηλά και η παραγωγικότητα τους παρέμεινε χαμηλά.

Για παράδειγμα αναφέρω μια πρόσληψη ενός Βοηθού Γραμματειακού Λειτουργού με μισθολογική κλίμακα Α2-5-7 μπορεί σε όλη την σταδιοδρομία του εν λόγω υπαλλήλου να αλλάζει δυσανάλογα προς τα πάνω ο μισθό του ενώ τα καθήκοντα και η παραγωγικότητα του μένουν αναλλοίωτα στο πέρασμα του χρόνου.

Η μαγική λέξη “κίνητρο” δεν υπάρχει πουθενά. Παράλληλα παρατηρούμε παρόμοια καθήκοντα να τα εκτελεί ωρομίσθιο προσωπικό με εξίσου ικανοποιητικά αποτελέσματα και με πολύ λιγότερα λειτουργικά κόστη.

Οι καιροί άλλαξαν υπάρχουν ουρές από ανέργους με προσόντα η και όχι που μπορούν να ανταποκριθούν με επάρκεια σε πολλά καθήκοντα που οι δήμοι έχουν ανάγκη με πολύ λιγότερα κόστη.

Το σκηνικό παραμένει το ίδιο και για το προσωπικό που προσλαμβάνετε σε πιο ψηλές μισθολογικές κλίμακες και που βεβαίως τα σχέδια υπηρεσίας προνοούν πανεπιστημιακό δίπλωμα. Η όποια σύγκριση γίνει με αντίστοιχες θέσεις στην Ευρώπη θα δείξει ότι απλά αμείβονται πάρα πολύ ψηλά. Όχι μόνο στους δήμους αλλά σε όλη την δημόσια υπηρεσία και σε αυτό που συνηθίσαμε να ονομάζουμε ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Ας τολμήσουμε λοιπόν να καινοτομήσουμε να μπούμε σε ένα δομημένο διάλογο με στόχο να αλλάξουμε αυτές τις μισθολογικές κλίμακες για το καλό όλων.

Θα μείνω στο θέμα προσωπικό των δήμων και θα προχωρήσω σ’ αυτό που ζητά και η ένωση δήμων.

Κοινές υπηρεσίες δήμων! είναι μια αδυναμία αλλά και μια αναγκαιότητα ταυτόχρονα! πρέπει οπωσδήποτε να προχωρήσουμε στην εφαρμογή τους όχι μόνο να καταθέτουμε απόψεις θεωρητικές αλλά να τις κάνουμε

πράξεις . Θα πρέπει να πιέσουμε από την μια να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο ούτως ώστε να θεσμοθετηθούν αλλά και από την άλλη θα πρέπει με αποφασιστικά και σταθερά βήματα να εφαρμόζουμε στην πράξη το στόχο για κοινές υπηρεσίες.

Είναι με χαρά που σας πληροφορώ πως ο Δήμος του Ύψωνα έχει ξεκινήσει μια συνεργασία με το δήμο Πολεμιδιών αρχικά με την τροχονομία και σταδιακά σε κάποιες άλλες κοινές δράσεις.

Είναι πλέον αναγκαίο να θέσουμε τις βάσεις για λειτουργία των κοινών υπηρεσιών να προλάβουμε τις εξελίξεις και να αποδείξουμε πως μπορούμε και καλύτερα!

Θα τολμήσω να κάνω ακόμα κάποιες εισηγήσεις στον επίμαχο τομέα του προσωπικού και της συνένωσης υπηρεσιών.

Θα πάρω ως παράδειγμα τους έξι δήμους της Λεμεσού, θα μπορούσαμε να έχουμε κοινή δημοτική αστυνομία με αυξημένα εποπτικά καθήκοντα πέραν της τροχονομίας.

Θα μπορούσαμε να είχαμε κοινές υγειονομικές υπηρεσίες, με ένα προϊστάμενο σε εποπτικό ρόλο και ο κάθε δήμος να έχει τις υγειονομικές του υπηρεσίες με κατώτερο προσωπικό.

Το ίδιο θα μπορούσε να συμβεί και στο τεχνικό τμήμα και στο οικονομικό τμήμα αλλά και στην γραμματεία.

Είναι αποδεδειγμένο ότι αυτό μπορεί να δουλέψει.

Σήμερα οι τέσσερις από τους έξι δήμους στην Λεμεσό δεν έχουν δημοτικό γραμματέα και όμως εργάζονται, οι δήμοι Λειβαδιών και Δρομολαξίας αγοράζουν υπηρεσίες δημοτικού γραμματέα από το δήμο Λάρνακας, ο δικός μου δήμος αγοράζει υπηρεσίες δημοτικού μηχανικού από το δήμο Πολεμιδιών.

Και όμως δουλεύουμε χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Εάν συναθροίσουμε τις οικονομίες που κάναμε τα ποσά είναι τεράστια, το συμπέρασμα είναι πως πρέπει τάχιστα να προχωρήσουμε στην θεσμοθέτηση ενός πλαισίου που θα έχει σαν βάση τα όσα ανέφερα πιο πάνω.

Πιστεύω παράλληλα πως πρέπει να προχωρήσουμε εκεί και όπου μπορεί να γίνει σε ένα είδους πάντρεμα των δημοτικών υπηρεσιών με υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα που στόχο θα έχουν αφενός την μείωση του κόστους και αφετέρου την καλύτερη εξυπηρέτηση του δημότη.

Να μου επιτρέψετε και πάλι να αναφερθώ σε ένα παράδειγμα τεκμηριώνοντας αυτά που λέγω.

Το κλάδεμα των δέντρων είναι μια εργασία εποχιακή που με άνεση θα μπορούσε να δοθεί στον ιδιωτικό τομέα. Όλοι γνωρίζουμε πως τα κόστη είναι πολύ χαμηλότερα και διερωτώμαι γιατί αυτή η εμμονή μας στο να συντηρούμε μια υπηρεσία με πολύ ψηλά λειτουργικά κόστη.

Επανέρχομαι και πάλι στον οδικό φωτισμό. Οι λαμπτήρες οι οποίοι τοποθετούνται στις κολώνες της

ΑΗΚ είναι περιουσία των δήμων, εάν η συντήρηση διδόταν σε ιδιωτικές εταιρείες τα κόστη θα ήταν περίπου τα μισά.

Πριν από ένα περίπου χρόνο είχα αποστείλει μια επιστολή στην ένωση δήμων με αφορμή την περαιτέρω μείωση της κρατικής χορηγίας. Χαίρομαι γιατί η ένωση δήμων απόστειλε πριν δύο περίπου μήνες σε όλους τους δημάρχους ερώτημα για τις απόψεις τους σε σχέση με το κτηματικό φόρο. Αυτό ήταν και το θέμα της επιστολής μου.

Σε γενικές γραμμές είχα εισηγηθεί την μην καταβολή από το κράτος οποιασδήποτε κρατικής χορηγίας αλλά στην παραχώρηση στις τοπικές αρχές του δικαιώματος είσπραξης του κτηματικού φόρου, με αυτό τον τρόπο τα 100 περίπου εκατομμύρια θα πήγαιναν στις τοπικές αρχές, δεν θα γίνονταν οι τοπικές αρχές ξανά επαίτες και θα είχαν την αποκλειστική ευθύνη της είσπραξης των φόρων. Όπως γνωρίζετε αυτό το ποσό θα μπορούσε να ήταν μεγαλύτερο. Στο κράτος κόστισε εκατοντάδες εργατοώρες, στις τοπικές αρχές το κόστος θα ήταν μηδενικό γιατί απλά οι τοπικές αρχές ήδη εισπράττουν ποσοστό αυτής της φορολογίας.

Το 2013 δόθηκαν στους δήμους 52 εκατομμύρια και οι επαρχιακές διοικήσεις στοίχισαν στο κράτος 152 εκατομμύρια, έτσι απλά για να βάζουμε τα νούμερα στην σωστή τους θέση.

Η είσπραξη του κτηματικού φόρου από τις τοπικές αρχές σίγουρα επιφέρει περισσότερα έσοδα σ' αυτές και ταυτόχρονα δεν μειώνει τα έσοδα του κεντρικού κράτους.

Υπάρχουν και άλλες πολλές περιπτώσεις οι οποίες θα μπορούσαν να μεταφερθούν εξουσίες είσπραξης από τις τοπικές αρχές χωρίς να μειώνονται δυσανάλογα τα έσοδα του κράτους.

Θα μπορούσα γενικά να αναφέρω ότι με κάθε εξουσία που θα μεταφερθεί στις τοπικές αρχές θα πρέπει να γίνεται και η ανάλογη μεταφορά και του δικαιώματος είσπραξης των σχετικών τελών. Σίγουρα αυτό θα πρέπει να γίνει με σωστή και εμπειριστατωμένη μελέτη.

Επειδή όμως καθετί που λέω θέλω να το τεκμηριώνω θα το αποπειραθώ και εδώ.

Αρκετές από τις υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται σήμερα από τα κέντρα εξυπηρέτησης του πολίτη θα μπορούσα να μεταφερθούν στους δήμους. Με αυτό τον τρόπο θα επιτευχτεί και καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Τα όσα ανάφερα στην τοποθέτηση μου στο ερώτημα σας εάν είναι αναγκαιότητα ή αυτοσκοπός η μεταρρύθμιση στη τοπική αυτοδιοίκηση στην Κύπρο επικεντρώνονται στις εσωτερικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν στους δήμους, στην θεσμοθέτηση των κοινών υπηρεσιών, και

στις αλλαγές στην νομοθεσία για καλύτερη οικονομική διαχείριση και δεν αναφέρομαι καθόλου σε αριθμό δήμων.

Πρέπει όμως να πω κάτι, οι δήμοι έγιναν με δημοψηφίσματα. Το 2011 όταν δημιουργήθηκε ο δικός μου δήμος μαζί με άλλους πέντε, η συντριπτική πλειοψηφία των δημοτών μας, πέραν του 70%, ζήτησαν να γίνουμε δήμος.

Η λαϊκή ετυμηγορία μίλησε και τότε μιλά και τώρα, αυτή την απόφαση που πήραν τότε οι δημότες μας την ασπάζονται και σήμερα και αυτά που κάποιοι λένε σε μελέτες και μη ότι ο κόσμος είναι δυσαρεστημένος κλπ με τους δήμους είναι αποκυήματα φαντασίας.

Θα επαναλάβω ακόμα μια φορά, δεν πρέπει με κανένα τρόπο να δημιουργήσουμε απάνθρωπους και απόξενους δήμους. Ο κύπριος θέλει να νιώθει το δήμαρχο του κοντά του, στις χαρές στις λύπες στα καθημερινά του προβλήματα. Θέλει να έχει σωστή εξυπηρέτηση, θέλει να συμμετέχει στα τεκταινόμενα.

Οι δήμοι μας κυρίες και κύριοι αυτήν την στιγμή ασθενούν και για να τους γιατρέψουμε πρέπει να τους δώσουμε σωστή φαρμακευτική αγωγή.